

CRIMSON CIRCLE MATERIALET

Fremkomst Serien

SHOUD 7 – av ADAMUS SAINT-GERMAIN, kanalisert av Geoffrey Hoppe

Presentert i Crimson Circle 2 mars 2019 www.crimsoncircle.com

Jeg Er den Jeg Er, Adamus Sant-Germain.

La oss puste godt og dypt inn i samlingen vår. Velkommen alle sammen. Enten du er her i Crimson Circle studio, eller du ser på online, la oss ta en stor og dyp pust og samle alle energiene våre. Ah! For en spennende tid dere lever i.

Noen ganger skulle jeg ønske at jeg var tilbake hos dere i menneskelig form nå, for å gå gjennom de opplevelsene som dere går gjennom, gå gjennom en slik sensualitet på alle måter, på alle måter. Men så tenker jeg; «nei, nei, nei!» (latter). «Jeg holder meg her!» (Adamus ler). Det er ikke noe behov for å komme tilbake. Og jeg føler i grunnen at jeg kan gjøre en bedre jobb med å tjene dere herfra enn hvis jeg hadde vært sammen med dere i fysisk kropp.

Det er et par ting. Dette er aspektologi måned. Det er den tiden på året da Crimson Circle gjør Aspectology, men det er mye mer enn det. Enten du har tatt den eller ikke. Så er det aspektologi-måneden deres – mars 2019, husk det – og alt knytter seg til dragen. Dragen. Dragen – vi snakket om det i ProGnost nylig, vi skal snakke mer og mer om det på samlingene våre, men dragen. Ah! Dragen.

Dragen er her for å hjelpe deg med å finne alle de tingene som fremdeles er aspekter, som fremdeles er i aspektform. Dragen er her for å hjelpe dere til å få frem disse aspektene slik at de kan bli dypt, dypt integrert i dere. Ikke bare mental integrasjon, men dyp, *virkelig* integrasjon.

Vel, dere kan fremdeles ha noen sinte aspekter (noen sier «Jada»). Eh, jada! Jada! (Litt latter). Noen kalte meg nettopp for mester av det åpenbare (litt mer latter). Noen av dere har kanskje fremdeles sinte aspekter, og de vil bare ikke gi slipp. De har det for moro med lekene, og jeg skal fortelle dere en ting – bare et lite tips for når du leker med dragen og med aspektene dine, og når ting ruller i vei denne måneden med aspekter – aspekter liker å gjemme seg bak tro.

LINDA: Mmm.

ADAMUS: Den var god (latter). La meg si det igjen, og la oss så alle samle oss. Vi gjør Kumbaya (mer latter). Aspekter like å gjemme seg bak tro.

LINDA OG PUBLIKUM: Mmmm!

ADAMUS: (ler) Mm. Ganske så dypt. Og det er virkelig viktig. Vi skal snakke litt om det i dag.

Crimson Circle – Shoud 7 – Fremkomst Serien

Nå har dere dragen – enten dere har gått gjennom Threshold eller ei, så har dere dragen – som kommer inn og hjelper til med å finne disse aspektene, for de kan simpelthen ikke gå inn i Realisering. Og vi er ved det punktet, dere vet, klokka er 11:59. Vet dere hvor aspektene er? (Litt latter). Og hvis dere ikke gjør det, vil dragen finne dem og plassere dem rett foran dere. Hvorfor? For å gjøre hva? For å integrere dem. Ja, ikke for å trøste dem, ikke for å prøve å tvinge dem eller ikke for å banke livskitten ut av dem slik noen av dere gjerne vil, men faktisk for å integrere dem.

Så dette er aspektologi-måned, og dere vil føle aspektaktivitet på alle måter i livene deres. Men det jeg vil dere skal forstå nå, er at dette ikke er noe dårlig, det er noe nødvendig. Det er ikke noe ille. Det kan faktisk være moro.

Når dere nå blir veldig bevisste på hvordan dere integrerer dem tilbake slik at de blir fasetter av dere, ikke lenger aspekter som noen ganger plager dere, men nå blir de integrert tilbake. De vet at klokka er 11:59, og de ønsker ikke nødvendigvis å komme inn igjen fra gatene, komme hjem igjen, så det vil være motstand – det vil bli en vakker måned for å observere hvordan du håndterer det, hvordan du bringer dem tilbake, hvordan du bringer tilbake denne integrasjonen.

I dag skal vi snakke om et par ting som vil hjelpe dere spesielt med det. To ting. Dette er for øvrig en Shoud for – som det blir sagt i slidesene deres eller hva det nå er, livet handler om lag. Leve i lag – fargerike, sensuelle lag. Det handler om å leve på den måten. I dag handler det om lag. Vi har mange, mange forskjellige ting som foregår. For den ubevisste, eller for et enklere sinn, skal vi snakke om noen få ting, og så skal vi spille en merabh, og så skal vi avslutte, og dere går tilbake til å gjøre det dere alltid gjør (litt latter), eller dere kan føle inn i ...

SART: Yayyy!

ADAMUS: ... lagene av det som foregår. Vi skal ha en Shoud i to deler. Det er to særegne deler, og det enklere sinnet vil kanskje ikke en gang assosiere dem eller bringe dem sammen – «Hvorfor snakker vi om to fullstendig forskjellige ting?» - men det er mye som foregår.

I dag kommer jeg til dere som Adamus, og som Adamus skal jeg underholde dere. Jeg kommer til å få «ååh-er» og «aha-er», og sannsynligvis dårlig humør og «boo-er» og «ah-er» (litt latter). Jeg kommer til dere som Adamus, men jeg kommer også til dere som St. Germain. Det er to nivåer som pågår her i dag. Begynn å virkelig la dere selv føle inn i dette, for livet er virkelig i lag, og det bør det være. Dere kommer til å forstå at å leve i et enkelt lag, et singulært spekter liv, er veldig mildt og kjedelig.

Alt dette, alt det vi gjør i shoudene våre, på workshopene og samlingene våre, i Keahak spesielt, alt det vi gjør nå, forbereder dere på noe som veldig få noensinne har gjort tidligere, og det er å bli værende på planeten som legemliggjorte Mestere. Hvis det bare hadde handler om Realiseringen deres, ville vi ha snakket om noe helt annet. Men det faktum at dere har valgt å bli værende i disse kroppene, bli værende på planeten, endrer fullstendig læreplanen, endrer fullstendig det vi gjør. Så vi snakker nå ... vi forbereder oss nå for å bli værende, så lenge dere ønsker det, bli værende på denne planeten. Så i dag – denne måneden, aspektologi måneden, i dag – føl inn i alle de

forskjellige lagene som pågår. Noen vil dere kanskje bli bevisste på med det samme. For noen vil det kanskje ta dere uker, eller dere vil gå tilbake og se på dette flere ganger, men der er *veldig* mange lag. Og det er det jeg ber dere bli vant til, alle de vakre, vakre lagene.

Del 1

Så del 1, del 1. La oss snakke om noe veldig vakkert som Kuthumi sa da vi hadde den store samlingen vår i Slovenia, Bled. Å, før vi gjør det, vil jeg ta et lite sidesprang.

En stor debatt

Så vi har denne debatten gående i Klubben for Oppstegne Mestere. Vel, det er 9751 Oppstegne Mestere for nå. Vi har denne pågående debatten, og jeg innehar stillingen som formann, president, CEO (latter) – det var en spøk (Adamus humrer) – og Ledende Oppsteget Mester. Jeg er i den stilling at jeg må være dommer, for vi er likt delt på midten. Jeg må bedømme. Og jeg sa til de; «jeg skal ta det med til Shaumbra, og de har en måned på seg. Vi skal begynne diskusjonen nå, men de har en måned på seg.»

Her er situasjonen; En av de Oppstegne Mestrene kom nylig til meg og sa; «Jeg observerer Shaumbra og det de gjør, og jeg vet at de kommer til å klare det.

LINDA: Hm.

ADAMUS: Det er ikke "hvis," det er "hvordan."

LINDA: Hm.

ADAMUS: Legg merke til at jeg ikke sa «når». Jeg sa ikke «hvis», det er «hvordan». Hvordan vil dere gjøre det? Hvordan vil dere komme dere dit? Og denne andre Oppstegne Mesteren sa til meg; «Men spørsmålet er – noe som vi egentlig ikke måtte forholde oss til da vi gikk inn i vår Realisering – spørsmålet er, når en kommer til fullstendig Realisering, og det er når en forstår at en er realisert, det er når en ikke lenger stiller spørsmål ved det, en sier liksom; «Å ja, jeg er realisert.» Dere vet, dere sier ikke; «Å, når vil det skje, og hvordan ...» Realisering av Realiseringen, og så, hva?

Vel, på overflaten høres det ikke ut som noe stort spørsmål, men det har ført til den største pågående debatten noensinne i Klubben for Oppstegne Mestere, hva som er det neste. Så halvparten av de Oppstegne Mestrene sier at når en kommer til Realisering, vil en våkne opp en morgen og si; «Hva skal jeg gjøre?» Noen av de Oppstegne Mestrene sier; «Kanskje de vil kjede seg og kanskje de faktisk vil skape litt kaos i livene sine bare fordi de kan.» Noen av de Oppstegne Mestrene sier; «Men hvis jeg var dem, ville jeg ha ønsket en eller annen misjon å gjøre.» Og jeg sa; «Misjon? Fra hvem?» De sa; «Vel, vi kunne ha begynt å hjelpe dem med misjonen deres.»

Jeg sa; «Jeg vet ikke. Ordet 'misjon' vil ikke slå så veldig an.» (Litt latter). «Jeg mener, sa jeg, «Jeg forstår hva du sier, en kontrakt. Nei, kontrakt er ikke helt riktig. Et prosjekt, noe å gjøre, noe

Crimson Circle – Shoud 7 – Fremkomst Serien

å sette tennene i, noe å ...» Jeg sa; «Vel, er det ikke egentlig mer som en lidenskap?» Ah! Og alle klappet ...

LINDA: Oh (Linda klapper).

ADAMUS: ... slik de gjør der oppe. Takk. Der oppe (noen plystrer).

LINDA: Vi kan også det! Kan ikke vi også det?

ADAMUS: Jo, jo.

LINDA: Ok, takk.

ADAMUS: Og jeg sa; «Jada, det er egentlig mye mer en lidenskap. Ikke det at dere må gjøre det, men en lidenskap for å gjøre det.» Og dere vet at jeg av og til finner på ord, og jeg sa; «Dere vet, jeg vil kalle det for en midenskap (massion er det ordet Adamus bruker).

LINDA: *Aghhh!* (Hun ler).

ADAMUS: Jeg fikk ikke den reaksjonen der oppe. Der oppe fikk jeg «Ååh, åhh!»

LINDA: Åh, "Ååååh!"

Midenskap (Massion)

ADAMUS: Misjon og lidenskap, en lidenskapelig misjon. Ikke fordi dere må gjøre det, ikke som om det er lidelse, men på en måte en lidenskap, men det gir dere noe å gjøre. Det gir dere en grunn til å stå opp om morgenen og si; «Jeg skal dra til flyplassen, og jeg skal bare stå der med et veldig dumt uttrykk i ansiktet, og jeg skal skinne lyset mitt for alle de reisende. Dere vet, hvorfor ikke?» Eller en lidenskap og en misjon; «Jeg skal skrive en bok, bare fordi jeg vil. Jeg vil gå inn i mitt eget liv. Jeg vil utforske det. Jeg vil ikke dele hvordan livet mitt var med andre», eller en midenskap, skape noe vakker musikk, så absolutt musikk som virkelig tar en – jeg mener, *virkelig* tar en – til et annet rike.

Eller en midenskap; «Jeg bare ...» (han stopper litt opp og ler, litt latter). En midenskap; «Jeg skal åpne en kaffebar, for jeg liker kaffe, men tenk dere også alle folkene som kommer inn, og som jeg kommer i kontakt med,» Jeg mener, ikke på noen ulovlig måte selvfølgelig (mer latter), «men som jeg får kontakt med, jeg får være i utstrålingen min, og jeg lager kaffen deres, vel, slik de gjør her i Crimson Circle klubben. Men det som virkelig går inn her, er en masse kjærlighet, og så servere dem hjemmelagede ting». For en strålende midenskap! (Linda ler). Dere vet, noe ... (mer latter). Noe å gjøre.

Så vi har akkurat – jeg mener, akkurat delt på midten – halvparten av de Oppstegne Mestrene sier; «Ja, det ville vært storartet», for de argumenterer med at de dro fordi de ikke hadde det. Det var ingen misjon eller lidenskap. De kom til Realisering, og de forsto; «hvorfor skulle jeg bli

værende?» og det ble de ikke. Jeg mener, noen få av dem ble værende noen få uker, noen få måneder. Kuthumi ble værende noen år. Noen av dem ble en stund, men de bare følte at «Hvorfor? Hvorfor bli værende på denne planeten? Jeg har ikke en gang noe forhold til den lenger.»

De forpliktet seg aldri overfor seg selv til at når de kom til Realisering, så ville de bli værende. Det har dere gjort. Dere har kommet til dette i år etter år nå, og dere har forpliktet dere overfor dere selv; «Jeg skal bli værende. Jeg skal overvære det. Først og fremst vil jeg komme meg dit. For det andre, vil jeg bare være på denne planeten en stund i denne Maskinenes Tid. Og jada, jeg vet at det blir vanskelig, og at det vil bli dager da massebevisstheten og menneskene og trafikken og støyen og alt annet driver meg til vanvidd. Men dette er lidenskapen min, å bli værende, men hva skal jeg nå gjøre?»

LINDA: Hm.

ADAMUS: Så de som argumenterer for midenskapen sier; «Du vet, men den må ha noe som på en måte gir dem et kreativt uttrykk, men også lar utstrålingen deres fortsette å utstråle, lar dem være i lyset sitt og være på planeten samtidig, vil de ikke få det bedre? Vil de ikke få mer lyst til å bli værende i kroppen? Vil ikke energidynamikken deres være mye mer inntunet?»

Jeg kunne argumentere for det. Jeg kunne gjøre det til et poeng og si at vi muligens burde starte et Midenskaps-program. Og hva dette skulle være, ifølge de som er for det, hva dette skulle være, ville være som å jobbe *sammen med* dere. Ikke si; «Her er kontrakten din for dette livet» Ikke si; «Her er den spirituelle misjonen din.» Det har dere hatt. Dere har hatt det fra andre mennesker som har gitt det til dere og sagt; «Her er det du skal gjøre i dette livet», spesielt da dere var i de religiøse ordenene. De fortalte dere hva dere skulle gjøre. Men dere hadde også spirituelle kontrakter da dere kom inn til dette livet – eller heller i andre liv – om å være energiholdere for planeten, hva nå dette måtte være. Dere hadde det. Og en kan argumentere om dette med de Oppstegne Mestrene som hjelper dere med midenskapen deres, egentlig finner ut hva som er i kjernen deres – de vil ikke gi dere svarene, men de vil hjelpe dere til å finne ut hva denne indre lidenskapen er – som ville være en storartet tjeneste.

Den andre siden av dem – de var på en måte som Washington (litt latter). Den andre siden av ... jeg fikk en latter (litt latter). Det var dagens beste vits (mer latter). Jeg fikk en latter. Den andre siden sier; «Men de kommer til Realisering. La dem være fri. La dem bare våkne opp om morgenen og *ikke* vite. La dem oppleve hva de enn vil oppleve. La dem være fullstendig frie. Og hvis de plutselig føler at de ikke vil bli værende på planeten, så la det være slik. Vil skal komme i begravelsen». (Latter). Greit, det var noe jeg la til. De sa ikke det. Jeg prøver å holde alle her våkne, i tilfelle du ser på online.

Nei, den andre siden sa; «Så absolutt ikke. La oss se hva som skjer uten å hjelpe dem med en midenskap. For et dumt ord,» sa denne andre gruppen (litt latter). «La oss se hva som skjer. Er det ikke en enormt stor opplevelse? Menneske og Mester sammen, endelig realisert på planten, hva er det neste som skjer? Og det er bare rimelig», sa de, «at vi ikke blander oss på noen måte.

Crimson Circle – Shoud 7 – Fremkomst Serien

Vi kommer ikke en gang inn for å hjelpe. Vi bare sitter her oppe, røyker sigarer, drikker god whisky og følger med på hva som skjer, ler av og til, og hilser dere så når dere kommer over.» Så jeg sa ... jeg hadde den avgjørende stemmen. Jeg har faktisk den avgjørende stemmen.

LINDA: Mmm.

ADAMUS: Men jeg måtte gi stemmen min enten til det ene eller det andre, men jeg sa; «Ikke uten innspill fra de som skal gjøre dette.» Så vi har egentlig ikke noe svar nå, men føl inn i det. Snakke om det dere imellom. Del det på sosiale medier, hva det nå er. Vi skal gå litt mer detaljert inn på det neste måned, men midenskap eller fullstendig frihet?

LINDA: Ooh!

ADAMUS: Og jeg har lyttet veldig nøye til begge sider, og dette er faktisk mer enn en liten distraksjon. Dette er faktisk virkelig, *veldig* virkelig, for dere kommer til å komme til det punkt da dere sier; «Jeg er her, jeg er realisert, og jeg er klar over at jeg er realisert, så hvorfor bli værende? Bortsette fra det å bare se hvordan det er å bli værende.» Og en kan også argumentere og si at med litt hjelp til å finne den virkelige lidenskapen, blir det på en måte prosjektet deres, en misjon på en måte, dette som virkelig holder dere forbundet til planeten. Så vil det bli en lidenskap, eller fullstendig frihet. Og jeg vil gjerne høre noen få synspunkter, Linda, hvis du kan ...

LINDA: Wow, jada. Javisst.

ADAMUS: ... være på mikrofonen. Ja.

LINDA: Wow.

ADAMUS: Dette blir virkelig Shaumbra Visdom.

LINDA: Ok.

SART: Mer lidenskap, det er sikkert.

ADAMUS: Lidenskap. Du er på midenskap siden av ting.

SART: Jeg er på midenskapsiden.

ADAMUS: Ja. Så du har ikke noe imot at det er litt hjelp, veiledning, hva du nå vil kalle det, som sier; «Her er noen ting du kan gjøre som realisert vesen Sart.» Og igjen, det er ikke noe som vil bli diktert til dere, og dere kan så klart si; «Ikke interessert,» men egentlig noe å gjøre mens dere er her.

SART: Å, jada. Noe nytt som jeg ikke har sett eller gjort ...

Crimson Circle – Shoud 7 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Ok.

SART: ... det må vel være noe igjen.

ADAMUS: Så du er på mid- ... er det noen som kan notere?

SART: Jeg er på midenskapsiden.

ADAMUS: Michelle, kan du bare skrive et lite notat. Så midenskap, vi har en. Ok.

LINDA: Ok, la oss se.

ADAMUS: Og vi skal ikke ta noen avgjørelse akkurat nå, og til syvende og sist er avgjørelsen din.

ALICE: Kan jeg si begge deler?

ADAMUS: Du kan si hva du vil.

ALICE: Ja, for jeg tenker at jeg vil ha fullstendig frihet, og kanskje en og annen gang begge deler, du vet.

ADAMUS: Litt begge deler (hun ler). Ok.

ALICE: Ja, ja, seriøst.

ADAMUS: Javisst, javisst. Vel, det gir mening.

ALICE: Til syvende og sist er det jeg som er den realiserte Mesteren, den med visdom, så det vil være mitt.

ADAMUS: Akkurat.

ALICE: Ikke ditt, ikke deres.

ADAMUS: Akkurat.

ALICE: Akkurat. Så ja, jeg vil ha lidenskap. Jeg er fullstendig enig når det gjelder lidenskap, og likevel den fullstendige frihet, det vil være mitt valg.

ADAMUS: Ja.

ALICE: Det er derfor det er begge deler.

Crimson Circle – Shoud 7 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Det er et veldig godt svar, begge deler, for du kan leke rundt en stund. Det er liksom; «Ok, hjelp til med å guide meg til lidenskapen min», Og teorien er at selv om du er en realisert Mester, blir du fremdeles fastkjørt i massebevisstheten. Du blir fremdeles, du vet, på en måte denne sakte energien fra massebevisstheten kommer. Og på en måte glemmer du av og til, og så sitter du og ser på TV hele dagen, og liksom; «Hvorfor blir jeg i det hele tatt værende på denne planeten?» Så kanskje litt veiledning når det gjelder lidenskapen.

ALICE: Mm hmm.

ADAMUS: Ok. Så begge deler. Ingen andre kan si begge deler (Adamus ler), for nå vil alle si begge deler.

VINCE: Faktisk så vil jeg si OG. Det trenger ikke å være et todelt valg.

ADAMUS: Det er korrekt.

VINCE: En kan prøve begge deler.

ADAMUS: Riktig.

VINCE: Og jeg må også si at jeg virkelig har problemer med at noen andre har en strålende ide til meg ...

ADAMUS: Ja, ja.

VINCE: ... på alle nivåer.

ADAMUS: Riktig.

VINCE: Så det får meg umiddelbart til å ... jeg vil begynne fritt.

ADAMUS: Fritt, ok. Du vil begynne – så vi kan sette det i kolonnen for frihet?

VINCE: Ja.

ADAMUS: Ok. Og du kan forandre det når du vil. Du kan si; «Hallo Oppstegne Mestere, la oss komme sammen, og la oss snakke litt om, du vet, hva du kan gjøre for planeten? Hva kan jeg gjøre for meg selv? Du vet, hva med å la det komme litt lidenskap.» Ja.

KATE: Ok. Jeg vil også gå for frihet.

ADAMUS: Frihet. Ok.

KATE: Ja.

Crimson Circle – Shoud 7 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Og du vil ikke ha denne stimuleringen, denne lidenskapen, hva du skal gjøre med alle de dagene som ligger foran deg?

KATE: Jo. Men jeg vil gå på innsiden og få den fra mitt indre.

ADAMUS: Ok. Og hvis du ikke kan finne den i det indre, det er av en eller annen grunn litt tåkete, vil du da tilkalle noen av kompisene for å på en måte hjelpe deg til å få den gjennom?

KATE: Å, alltid. Det er alltid en mulighet.

ADAMUS: Ok, Ok. Fint, fint. Så vi har en kolonne for frihet. Ok. Et par til.

LINDA: Kom igjen lillebror.

ADAMUS: Du visste at det ville skje (de ler). Du visste det.

TOM: Ok. Hvis en har hundre prosent av begge deler, ville en blitt utslitt.

ADAMUS: En blir utslitt, ok.

TOM: For hvis en følger lidenskapen sin hver eneste dag eller dag etter dag etter dag i evigheter, så er det ...

ADAMUS: Det kan være. Kanskje som realisert Mester, kanskje ikke. Jeg vet ikke.

TOM: Ja, jeg har hatt frihet, og jeg har hatt lidenskap, og jeg liker begge deler.

ADAMUS: Ja. Så hva er svaret ditt?

TOM: Begge deler.

ADAMUS: Begge deler. Ok.

TOM: Beklager.

ADAMUS: Å, jada. Dette kommer til å bli en strålende kveld i Klubben for Oppstegne Mestere. Jeg vet allerede hvordan jeg skal rapportere (litt latter). Ja.

MONICA: Det er vanskelig, ikke sant?

ADAMUS: Jo.

Crimson Circle – Shoud 7 – Fremkomst Serien

MONICA: Det har vært noen år da jeg har lurt på; «Hva kan jeg gjøre?» Jeg elsker lidenskap. Jeg elsker å finne noe som jeg er interessert og som jeg kan gjøre ferdig, men jeg elsker også masse tid for meg selv. Så jeg har alltid sagt til folk at jeg ideelt sett vil elske å følge lidenskapen min, uttrykke den fysisk i seks timer per dag, fire dager i uka, for å ha et balansert liv.

ADAMUS: Ok.

MONICA: Det er det jeg vil.

ADAMUS: Interessant. Fint.

MONICA: Og jeg vil fremdeles gjerne oppdage hva det er som bringer meg mest lidenskap i dette øyeblikket. Jeg vet ikke om det er det samme om to år eller om tre år, men jeg er åpen for å ta imot budskap og veiledning angående dette.

ADAMUS: Fint. Utmerket. En til.

CAROLE: Vel, jeg er på en måte enig med henne, men jeg liker lidenskapen.

ADAMUS: Akkurat, lidenskapen. Så du er på midenskap-siden?

CAROLE: Ja, men med tid til frihet.

ADAMUS: Ok. Og jada, du kan ha begge deler. Jeg mener, du kan ha som en økt lidenskap og så – ååh! – senere på dagen roer du deg litt ned.

CAROLE: Akkurat! Det høres bra ut.

ADAMUS: Jada, men du har fremdeles lidenskapen. Jeg mener, for sannheten er at, jada, du kan ha begge deler, men så er du på en måte på lidenskap-siden, for du velger fremdeles denne lidenskapen, og får kanskje litt hjelp.

CAROLE: Kanskje fred på Jorden.

ADAMUS: Fred på Jorden. Jada. Å, den er virkelig spennende (mye latter), hvis en er i bransjen for hyggelige kort. Ok, Takk.

CAROLE: Takk.

ADAMUS: Takk.

Så vi har påbegynt en konversasjon her. Vi har litt energi i gang, og det kommer til å bli noen skikkelig interessante konversasjoner om dette. Og faktum er at vi snakker om det i Klubben for Oppstegne Mestere. Det er veldig sant, og det er delt på midten, halvparten av dem sier; «Du vet,

hvis jeg hadde blitt værende på planeten, ville jeg virkelig hatt den lidenskapen. Og hvis jeg ikke fant den i meg selv, hvis det på en måte var tåkete, ville jeg ikke hatt noe imot litt hjelp fra Oppstegne Mestrene som på en måte sa; «Her er noen få ting du kan vurdere å gjøre, ikke for at du må det, men det er noen ting som når jeg ser på energien din, vi tror virkelig vil tenne deg og gjøre livet ditt veldig mye mer tilfredsstillende.» Og ja, det er klart du vil ha litt tid til avslapning og ro og alt det der.

Men faktum er at det ikke var noen Oppstegne Mestere som kom til meg og stilte spørsmålet i det hele tatt. Det det egentlig var, var på en måte at Mesteren deres kom til meg, du vet, for vi møtes på en måte og snakker om dere (litt latter), Og Mestrene til Shaumbra kom og sa; «Hva gjør vi? Når vi blir værende i kroppen, når vi lærer alt om energi, når vi blir virkelige energi-pionerer og utforskere, hva gjør vi med det? Hvor går vi?» Det er en utbrenthet når det gjelder menneskelig lidenskap hos Shaumbra, en gammel utbrenthet som førte til ingen lidenskap i det hele tatt, og nesten ingen misjon, intet prosjekt, ikke bli involvert i så mye av noe veldig lenge. Ikke alle, men mange Shaumbra blir bare værende uten så mye forbindelse, og det trenger dere. Enten det gjaldt i forholdene deres, på jobben, i et prosjekt, la dere dere på en måte ned en stund. Dere lot ikke dere selv bli dypt involvert i noe, for, vel, det ville ha vært en distraksjon. Involveringen deres, lidenskapen deres, den menneskelige lidenskapen har vært Realiseringen deres.

Men Shaumbra-Mesteren kom til meg, representere på en måte alle Shaumbra, og sa; «Når vi blir værende på planeten, hva er lidenskapen? Hva gjør vi?» Det er en frykt og en forførelse når det gjelder ordet «lidenskap», for dere pleide å ha deres menneskelige lidenskaper, og så ble de blåst bort i oppvåkningen. Og det er fremdeles en lengsel etter å få lidenskapen tilbake, men dere vet at det ikke kan bli det gamle. Men det er fremdeles en lengsel etter den indre begeistringen. Og en kan si at ja, det er bare å leve. Det er å være. Det er å oppleve. Vel, dere vil ha noe mer håndgripelig enn det. «Hva gjør vi med alt dette? Hva gjør vi med det vi lærer, det vi opplever? Hva gjør vi med energien nå som vi begynner å la energi tjene oss? Hva gjør vi med det? Åpner vi denne kaffebaren, eller tar vi bare lange spaserturer og ignorerer alle andre? Skriver vi noen bøker som er basert på reisen, men som ikke er dødskjedelige bøker?», dere vet hva jeg mener, krydre dem litt, forskjønne dem, være litt teatraliske. Ikke skriv ut fra det kjedelige, menneskelige perspektivet. Skriv ut fra det morsomme Mester-perspektivet.

Men det er en lidenskap. Og selv om dere sier; «Jeg har aldri skrevet en bok,» eh, det spiller ingen rolle. Du går inn i det, og nå lever du i denne boken. Den blir levende. Det er en skapelse, men dere lever i den og ute av den samtidig. Der er en lidenskap, en grunn til å bli værende.

Så det er Mesteren som akkurat nå spør, og vi snakker også om det i Klubben for Oppstegne Mestere, men Mesteren sier; «Sart, hva skal vi gjøre? Vil du bare henge rundt dagen lang? Hva vil du gjøre? Ta en masse bad og dusjer eller ...? Hvor mange ganger kan du støvsuge teppet?» (Litt latter). «Jeg mener, hva skal vi gjøre?»

Men Mesteren sier også dette med litt glimt i øyet, for Mesteren vet at mennesket handler om opplevelse. Mesteren vet allerede at mennesket vil ønske å oppleve noe, sannsynligvis mer enn bare frihet (noen sier «sigarer»). Sigarer (og hun fortsetter med å si «sigarer og whisky») og

whisky og alt, jada, resten av det der. Mennesket vil ønske å oppleve *noe*, gjøre noe, for det er det mennesket gjør best.

Så det er noe å virkelig føle inn i, for nå spør Mesteren hver og en av dere; «Hva er det neste? Hva gjør vi? Finner vi en midenskap? Du vet, lidenskapen vår, dette noe-å-gjøre? Eller henger vi bare rundt? Du vet, henger vi bare rundt hele dagen, tar lange turer for oss selv?»

Og det er en annen liten del av det. Prøve å komme seg ut av det gamle, menneskelige sinnet når dere vurderer dette, for det er noen ting som venter dere som mennesket egentlig ikke en gang kan forestille seg akkurat nå på grunn av noe som kalles for tro. Mennesket kan ikke engang forstille seg det akkurat nå.

Så det vi gjør her, er egentlig å på en måte tenne en ild under alt dette med «hva er det neste», lidenskapen deres, men ikke på den gamle måten. Mesteren sier; «Hva skal vi gjøre Edith, når vi henger rundt på planeten sammen, når du er et realisert vesen? Vil du bringe tilbake lidenskapen? Eller vil du bare gå sans hva som helst, uten noe, og la oss bare se hva som skjer?» Godt spørsmål, og et spørsmål de andre Oppstegne Mestrene ikke måtte forholde seg til. Det var «Realisering – *boom!* – og så dra.» Dere – «Realisering, hva er det neste?»

La oss puste godt og dypt på det. Det blir interessant å se, høre, noen av samtale og alt annet som følger med dette.

Hvor befinner vi oss akkurat nå? Jeg lytter til en konversasjon mellom Alain og Cauldre i går – han visste at jeg lyttet – og de snakket om de forskjellige æraene i Crimson Circle. Vi har selvfølgelig Tobias-æraen, og det er den tidlige æraen sammen med meg, og det ble kalt for den Angripende æraen (latter). Det var det. Og dette førte til Ikke Mer Mayo æraen, og den varte ganske lenge. Vi måtte kvitte oss med makyoen, måtte gå utover den, for dere går simpelthen ikke inn i opplysthet med en masse makyoy. Og for meg er makyoy spirituell umodenhet.

Så vi gikk gjennom «bli kvitt makyoy» æraen. Og nå kommer vi til det punktet i arbeidet som vi gjør sammen, kommer til punktet med virkelig tillate, kommer åpenbart til punktet med Realisering, men kommer til punktet med tillate, kommer til punktet med noen av de siste integrasjonene med aspekter som henger rundt der. Og en av de tingene vi virkelig trenger å se på, er tro. Tro.

Tro

Vel, husker dere Kuthumi på den store samlingen vår i Slovenia? Kuthumi hadde en strålende historie med det han kalte for sjelen sin, Ah-Kir-Rah, og i den historien kom han til konklusjonen – eller jeg tror at det var Ah-Kir-Rah som førte ham til konklusjonen – som sier; «Det handler ikke om det du tror, det handler om det du tillater.» Det handler ikke om det du tror. (* Refererer til *Magic of the Masters*)

Vel, vi har kommet til det punktet – vi kunne ikke ha snakket om dette for fem år siden, for tro var fremdeles ... en kan kanskje si fremdeles viktig – men nå kommer vi til dette punktet da selv tro forsvinner. Selv tro forsvinner.

Tro er aspekter. Tro er på en måte menneske-utvunnet, menneske-baserte aspekter. Det er aspekter av sinnet. Det er trossystemer, og problemet med tro er at folk tror på det (Adamus humrer).

Dere vet, for et barn er tro som leker på en lekeplass, dere vet, huskene og skliene og karusellene og alt annet, og troen er fantastisk. Det gir et barn noe å leke med og oppleve. «Hvordan er det å dra til lekeplassen og være i sandkassa sammen med de andre barna?» Tro er som en huske; «La oss sette oss på den og huske og se hvordan det er og gå gjennom opplevelsen.» Så for et barn er tro moro og lek.

Men så, ettersom barnet modnes og begynner å tro på troen om at en huske er på en bestemt måte og alltid vil være slik, så blir plutselig troen ... jeg ser på en måte på det som en monolitt, som en stor, grå monolitt-struktur som mennesket faktisk kan bli sittende fast i. Men hvis ikke mennesket blir sittende fast, så er det i alle fall en hindring i veien. Og det er ikke bare en tro, en monolitt, for det ville ha vært veldig enkelt å gå rundt den og fortsette.

Men tro er disse store monolittene som nesten forfører dere inn i dem, og når en er i den, er det veldig vanskelig å komme seg ut. Og så er det ikke bare en tro, men det er mange monolitter som alle reiser seg opp fra bakken, på en måte som *2001 Space Odyssey*, alle reiser seg fra bakken, og nå er hele landskapet disse monolittene, denne troen som dere ikke en gang vet hvor kom fra. Det er der bare. Dere stiller ikke spørsmål ved hvor det kom fra, det er der. Og det hindrer utsikten, for nå har dere alle disse monolittene, denne grå, gamle troen som bare står der, og de hindrer utsikten for det som kan være og alle potensialene deres. Og det er mye tro, og så begynner dere å tro på det.

Det som skjer akkurat nå, der vi befinner oss, går dragen inn og sier: «Her er denne troen. Du visste kanskje ikke en gang at du hadde den, men her er den, og det er dette enormt store hinderet. Er du klar for å rive det ned eller integrere det eller la det forsvinne? Er du klar for å gi slipp på denne troen?»

Dere forstår, jeg sa tidligere at det er aspekter bak tro. Så for hver eneste monolitt, har dere en tro bak den. Og dette aspektet vil ikke nødvendigvis gi slipp på den troen, for aspektet vil ikke dra, fordi aspektet føler at du *trenger* troen for å skape en struktur av deg selv – identiteten din, hvem du er og ledelsen i livet ditt. Så dere har alle disse monolittene, all denne troen som faktisk er aspekter, og noen av dem ble plantet for lenge siden. Tro som, åh, ting som; «Alle menn er griser». Greit, noen sa akkurat; «Vel, det er sant.» (Latter og Adamus humrer.)

En tro om at alle menn er griser. Så hva skjer? Det som skjer for mennesket er at det er en strålende opplevelse å dykke inn i. Du kom til denne monolitten, den troen, dette aspektet, og det er en strålende opplevelse, til et visst punkt. Og du utagerer det og du opplever det, jada, så blir

menn griser. Og hvis du så tror, så vil det skje, for det er dette du vil bli tiltrukket av, og så skjer det.

«Du må jobbe hardt for å komme deg frem i livet.» Det er en veldig dypt befestet tro i de kulturene de fleste Shaumbra kommer fra – «Hardt arbeid fører til suksess» - og for en stund er det moro. Mennesket hopper inn i det og sier; «Jeg skal jobbe hardt.» Selv om dere klager over det, liker dere det fremdeles, hvis ikke ville dere ikke ha gjort det. Punktum. Det passer for alt i livene deres. Hvis du gjør det, er det fordi du liker det, selv om du klager over det.

Så dere hopper inn i denne troen – dere må jobbe hardt, og dere må jobbe lange dager for å få suksess. Dere vil kanskje ikke velge å gjøre det. Dere sier kanskje; «Jeg vil ikke gjøre det. Jeg vil ikke jobbe hardt, lange dager,» men det er likevel en tro. Så på den andre siden sier dere; «Vel, da får jeg kanskje ikke så mye penger, og jeg kommer ikke til å lykkes, men kanskje jeg ikke bryr meg,» men der er fremdeles en tro som hindrer sikten. Og sikten er selvfølgelig Tillate. Synet ditt, din måte gjennom, er Tillate. Men det er vanskelig å tillate når dere har disse monolittene, alle disse, som store, grå stener, kalde strukturer som står i veien. Det er veldig, veldig vanskelig å tillate.

Dere sier tillate, dere tenker tillate, dere vil legge tillate til som enda en tro i dette virkelighetslandskapet, men det er ingen tro. Det er ikke et aspekt. Det er en væremåte. Så enkelt er det. Det er ingen tro i tillate. Det er ingen struktur i tillate. Det er fri flyt. Det er; «Alt det Jeg Er», ikke «alt det jeg begrenser meg til.»

Menneskelig Tro

Så hva er noen av de andre trossystemene til mennesket? Linda med mikrofonen takk. Hva er noe av den andre troen som er der ute, eller som du kanskje har? En tro.

SILVIA: En tro om at vi trenger noe fra utsiden for å helbrede oss.

ADAMUS: Javisst. Hjelpen kommer fra utsiden. Du er på en måte et usselt menneske, og du kan ikke gjøre det på egenhånd. Så jada, du må få det fra utsiden. Fint. Fint. Et par til. Hva er noe av troen?

REBECCA: Jeg vil si begrensninger, at du bare kan gjøre visse ting.

ADAMUS: Javisst, men gi meg et konkret eksempel på en tro. Dere forholder dere til det hele tiden.

REBECCA: Du kan bare reise så og så mye (hun ler).

ADAMUS: Unnskyld?

REBECCA: Du kan bare reise i en viss utstrekning.

ADAMUS: Du kan bare reise i en viss utstrekning. Ok. Javisst.

Crimson Circle – Shoud 7 – Fremkomst Serien

REBECCA: Jeg vil gjerne reise mye mer. Så, ja.

ADAMUS: Ok. Du er begrenset på grunn av hva – penger, energi, tid?

REBECCA: Jeg antar at det bare er andre folks mening eller kultur, det jeg er blitt fortalt, og det vi på en måte er programmert til, og ...

ADAMUS: Ok, så dette er en virkelig grå tro som er der ute, og husk at jeg sa at tro er aspekter. Fint. Et par til. Hva er noe av den vanlige, menneskelige troen? (Noen sier «Å, forsiktig!»)

LINDA: Jada! Gjør det enkelt for meg! Takk.

ADAMUS: Alle menn er griser! (Latter).

LINDA: Det er ikke slik jeg definerer det!

ADAMUS: Nei, det var det jeg sa (mer latter).

LINDA: ... det er kanskje en virkelig definisjon, men ikke det.

ADAMUS: Kom igjen.

SCOTT: Jeg har reflektert mye over dette på reisen min de siste årene, tre årene, for det som virkelig hjalp meg, var kraften i *OG*, for når det er noe stort som skjer i livet, tenker du øyeblikkelig, jeg tenker, er vant til å liksom; «Å, herregud, nå blir det bare verre. Vi kommer til å få pengeproblemer.» For de som vet hva jeg snakker om, som med min partner Sams helse. Da den bare sviktet veldig, var jeg liksom; «Å, herre gud! Jeg kan ikke gå inn i den energien med at ting ikke blir bedre.» Og nå oppdager jeg at på grunn av den jordingen, er det som kraft, og *OG* hjelper meg som «Nei, livene våre blir faktisk bedre og mer virkelige enn det noensinne har vært før.»

ADAMUS: Ja. Hvorfor det? Hva er det i *OG* som gjør det?

SCOTT: Det faktum at du stopper deg selv, som, jeg ville stoppe meg selv, jeg ville si «Ok, det var bare en tanke som var knyttet til en tro som jeg kanskje hadde ubevisst. 'Å, dette kommer til å bli verre', for alle antar at det blir verre.» Og så setter en inn *OG* der, og så sier en liksom; «Vel, hvorfor blir det verre? Hvorfor kan det ikke bli bedre? Hvorfor kan vi ikke få mer frihet og mer fleksibilitet og mer læring, alt, som alt! *OG* ...

ADAMUS: *OG* lyser opp potensialer som alltid er der.

SCOTT: Ja.

Crimson Circle – Shoud 7 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Men når en er i denne lineære, menneskelig modusen, eller mye tro modus, eller hva dere nå vil kalle det, blir de ikke opplyst. Dere vet ikke en gang at de er der. Det er en ting – «Det går fort nedoverbakke, og hold deg godt fast, for det blir en tøff tur.» Det er da du stopper opp. Det er da du virkelig er Merlin og sier; «Vent nå litt her, jeg går inn i OG. Det er mange flere potensialer», og dere trenger ikke å være mentalt bevisste på dem. Det gjør dere ikke for det kommer til å komme til dere intuitivt, ikke mentalt. Dere sier; «Jeg vet at det er veldig mange flere potensialer for denne situasjonen, og på toppen av det har jeg Mesteren her som automatisk visdomiserer mens vi glir nedover bakke», noe som kanskje ikke er noen nedoverbakke i det hele tatt. Du går inn i OG, og bare tillater at alt forandres. Selv om du ikke plutselig får ti løsninger på problemet, blir det plutselig opplyst. Fint. Utmerket. Et par til. Menneskelig tro.

SHAUMBRA 1 (kvinne): Ok. En annen tro. Jeg har en ung datter. En tro jeg har hørt om, er at vi ikke kan si så mye fint til barna våre, for da blir de bortskjemt. Så vi må på en måte tøffe dem opp i verden.

ADAMUS: Hm. Det er en merkelig tro.

SHAUMBRA 1: Det er en merkelig tro.

ADAMUS: Ja, ja. Så sier du fine ting til barna dine?

SHAUMBRA 1: Det gjør jeg.

ADAMUS: Masse?

SHAUMBRA 1: Det gjør jeg.

ADAMUS: Er de bortskjemt?

SHAUMBRA 1: Nei.

ADAMUS: Oh. Der ser du.

SHAUMBRA 1: Ja.

ADAMUS: Slipp den troen veldig raskt!

SHAUMBRA 1: Men jeg har hørt det fra andre folk.

ADAMUS: Den – boom! – integrert.

SHAUMBRA 1: Ja.

ADAMUS: Ja, ja.

Crimson Circle – Shoud 7 – Fremkomst Serien

SHAUMBRA 1: Akkurat.

ADAMUS: Men den er merkelig, ja, merkelig. Denne måneden vil du begynne å forstå – aspektologi måned – at du har mye tro, hvordan den kom dit, og hva den gjør der. Og ærlig talt så er det så ikke mye rom for tro i Realisering. Det er unødvendig.

SHAUMBRA 1: Mm hmm.

ADAMUS: Jada. Akkurat.

Så neste spørsmål når vi nå holder på med tro – ikke i forhold til Shaumbra, men generelt på planeten, barn, voksne, gamle folk – er det bedre for dem å ha tro enn ikke å ha tro? Nå snakker jeg ikke om Shaumbra, så stopp litt opp og føl på dette.

Før dere kom gjennom oppvåkningen deres, da dere var helt normale, greie, vanlige hverdagsmennesker (Adamus ler), hadde dere det bedre med tro eller uten tro? Godt spørsmål, og svaret kommer fra.

MARY: Åh, gud (latter).

ADAMUS: Hun liker ikke at du kaller henne for gud.

LINDA: Ikke det?!

MARY: Hva sa du?

ADAMUS: Ingenting (mer latter).

MARY: Det hørte jeg ikke.

ADAMUS: Har folk det bedre, vanlige folk – det dere kaller dem, gjennomsnittsmennesker – har de det bedre med eller uten tro?

MARY: Det avhenger sannsynligvis av troen.

ADAMUS: Ja, men generelt.

MARY: Sannsynligvis ja, generelt sett. Jeg tror at tro generelt sett gir folk en referanseramme og et sted å operere ut fra, og noe å gripe fatt i og ha som virkelig og, du vet, med – jeg tror at folk flest ikke klarer å håndtere ... en masse gjennomsnittsmennesker klarer ikke å håndtere tanken på, eller mulighetene for alt mulig.

Crimson Circle – Shoud 7 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Mm hmm. Fint. Et par til. Er tro bra for vanlige, normale, gjennomsnittsmennesker, eller ikke?

TAD: Ja.

ADAMUS: Ja, det er det.

TAD: Det er det.

ADAMUS: Ja.

TAD: Ja.

ADAMUS: Og hvorfor det?

TAD: Det som slår meg er at tro og lover er ... jeg likestiller på en måte det med denne boken, jeg tror den heter «Modig Ny Verden», der det ikke var noen struktur. Der var ingenting.

ADAMUS: Riktig.

TAD: Og så vidt jeg husker var dette på videregående, men de hadde pinner, hoder på pinner, og de marsjerte rundt; «Drep grisen!» Jeg vet ikke, det var bare veldig ...

ADAMUS: Du leste noen interessante greier, heh! (Hun ler). Men det forklarer mye (de ler).

TAD: «Drep grisen! Drep ...», men jada, jeg tenker at for det vanlige gjennomsnittsmennesket, vel, en har tro, men så har alle forskjellig tro, og så ...

ADAMUS: Nei, jeg snakker om tro generelt.

TAD: Ja.

ADAMUS: Tro generelt er ok.

TAD: Det er bra for strukturen og ordenen om du vil.

ADAMUS: Javisst, og noen folk kan ha overdose av tro, og noen folk har ikke nok. Men generelt er tro bra.

TAD: Eller de er i konflikt med hverandre.

ADAMUS: ... for menneskene?

TAD: Ja, jeg tror ...

Crimson Circle – Shoud 7 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Oh, ok.

TAD: ... at det er bra.

ADAMUS: Du tror det! (Adamus humrer).

TAD: (dyp stemme) "Jeg tror ..."

ADAMUS: Ja, ja!

TAD: Takk.

ADAMUS: To til (noen ler). Er tro bra for menneskene?

HENRIETTA: Så, tro gir folk en grunn til å leve, spesielt ...

ADAMUS: Eller veiledning – eller veiledning i livet. Begge deler.

HENRIETTA: Spesielt innenfor religioner og sekter og grupper, som kan være religioner. Tro er alt. Det er det en lever for!

ADAMUS: Kan du forestille deg en religion uten tro?

HENRIETTA: Oh, jøss! (De ler).

ADAMUS: Å, Crimson Circle. Ok (mer latter). Dere er ingen religion. Så det teller ikke. Erh!

HENRIETTA: Ja, ja.

ADAMUS: Så er du for tro, eller ...

HENRIETTA: Er jeg en troende?!

ADAMUS: Ja.

HENRIETTA: Ikke nå lenger! (Hun ler).

ADAMUS: For valg! Burde folk ha tro eller ikke?

HENRIETTA: For de som har gått veien til opplysthet eller Realisering, eller velger å bevege seg i den retningen slik mange av oss har gjort, føler jeg at det egentlig ... det er nødvendig å ha noen ledestjerner for resten vet du. Men det er vanskelig å kommunisere dette, for jeg vil ikke høres ut som om jeg sitter på en pidestall.

Crimson Circle – Shoud 7 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Mm hmm. Det gjør du ikke.

HENRIETTA: Nei (hun ler). For mennesker som har en «normal» tilværelse, føler jeg at tro faktisk er nødvendig for å være ledestjerner og rammeverk i livet, for det er ingenting annet der.

ADAMUS: Ok, akkurat.

HENRIETTA: De lever ikke i tillate eller *OG*, og har kanskje ikke peiling på at noe av dette finnes.

ADAMUS: Javisst. Når det gjelder Hindu religionene for eksempel, så var det faktisk ingen religion i begynnelsen. Det var retningslinjer for samfunnet – hvordan en skal leve, hvordan en skal pusse tennene, gå på toalettet og alt dette andre – men så begynte de å utvikle guder, og dere vet, et dusin guder eller så, ble til over 100.000 guder, og det fulgte en masse tro med hver gud, og det ble til en religion i stedet for bare noen gode samfunnsverdier. Jada, det ble til tro.

HENRIETTA: Vel, det andre er å gi fra seg makten.

ADAMUS: Riktig, riktig.

HENRIETTA: Og hvis du plasserer den utenfor deg og legger det i denne troen og alle gudene og symbolismen, objekter som får en viss mening, da tar du ikke eierskap over den du er og livet ditt og din måte å være på.

ADAMUS: Så du sier liksom «La oss pådytte menneskene tro. La oss bare beholde det. La oss ikke prøve å forandre. Det tjener dem.»

HENRIETTA: Det tjener dem helt til det ikke gjør det.

ADAMUS: Nå høres du ut som meg (latter). Takk.

LINDA: Jeg tror det snør ute. Er det en tro, eller er det liksom ... hva er det?

ADAMUS: Det er en virkelighetsoppfatning (en mann sier «det er en observasjon») Det er en observasjon.

HENRIETTA: Ja.

ADAMUS: Hvis du tror at snø og kulde ikke passer deg så bra, og at du burde være, åh, la oss si på Hawaii, så er det litt annerledes (latter). Men å observere at det snør ute, er ingen tro. Men når du pakker ... spesielt – takk – når du pakker emosjonelle ting rundt det, da blir det en tro. Da blir det ...

LINDA: Ja!

ADAMUS: ... en monolitt. Og igjen, husk at det jeg sa var at for barnet er tro som en lekeplass. Du går inn i det, har det moro. Du lærer, du opplever, du faller ned. Du blir truffet av noen, du vet, du faller av en huske eller hva det nå er, men du har det strålende. Men senere blir den troen til store, grå, kalde monolitter, og dere blir sittende fast i dem. Og hvis dere ikke blir sittende fast i dem, blir de bare hindringer på veien. De står i veien. De står i veien for flyten.

Så, godt spørsmål, gode svar, takk. Er tro nødvendig for menneskene? Det gir menneskene et parameter, men når mennesket så begynner å tro på troen, blir det til aspekter. Så holder dette aspektet, som gjemmer seg bar troen, kontinuerlig mennesket på plass og begrenser dem.

Noe tro er faktisk moro, og kan faktisk gi dere en fantastisk opplevelse. Så jeg vil at dere skal huske dette, igjen, når dere snakker om hele dette spørsmålet med å ha midenskap eller fullstendig frihet. I midenskap – det er når dere lever med stor lidenskap, men det er på en måte en misjon – vil dere ha tro, og tro er bra til et visst punkt. Hvis troen er ditt valg, ikke noen andres, hvis troen er fasetter og ikke aspekter. Og når du også begynner å at tro, at ... jeg skal gå litt tilbake.

Tro er en sans. Det er en sans. Dere vet at vi snakker om disse 200.000 sansene, vel, tro er mer menneskebasert enn de fleste andre sansene, men tro har blitt en sans. Det er en måte for å oppfatte virkelighet. Hvis du tror at snø og kulde er skadelig eller ukomfortabelt (Adamus humrer fordi Linda nikker ivrig), så er det slik du vil oppfatte virkelighet.

Vel, når en oppfatter virkelighet på den måten på grunn av tro, er det neste som skjer at energi kommer inn og sier; «Ok.» Energi bryr seg ikke verken på den ene eller den andre måten. Energi sier; «Det er din tro. Det er det du velger. Det er ditt perspektiv. Vi vil gi deg det, og vi vil gi deg kald, kjedelig, snøfull, elendig, ukomfortabel opplevelse.» Og mennesket gråter (litt latter når Linda «gråter»), men likevel elsker mennesket det på en måte, for det er en opplevelse. Det er bare noe å oppleve, og det er noe å gjøre. Det er noe å dykke inn i.

Vel, når en forstår at en ikke sitter fast i det – en kan hoppe på et fly og dra til Hawaii Linda – da er det liksom; «Åh, vel, da kan troen på en måte være morsom. Jeg er ikke fanget i den, og den dikterer ikke livet mitt, og jeg vil kanskje ikke en gang ha den troen lenger, og derfor prøver ikke energiene å støtte den troen.» Plutselig er troen faktisk i frihet, og du kan oppleve.

Vel, jeg prøver å sette dette sammen igjen, det innledende spørsmålet om midenskapen eller den fullstendige frihet, og igjen, det koker ned til alt dette med at dere sannsynligvis kommer til å dykke inn i noen ting. Dere vil sannsynligvis dykke inn i noen ting i Realiseringen deres. Dere vil ikke bare sitte under et tre (Adamus humrer) slik som Buddha, og meditere hele dagen lang. Sannsynligvis ikke. Selv Buddha, Buddha, likte ikke det så godt, så det vil dere sannsynligvis ikke gjøre. Dere vil sannsynligvis dykke inn i opplevelser, mennesket, nå flankert av Mesteren.

Og opplevelsene vil ikke nødvendigvis fange dere. De vil ikke holde dere nede. Plutselig er der en glede over opplevelsen i stedet for frykt for den, i stedet for å frykte at dere ikke kommer dere ut

av den. Men plutselig er der en slags glede i den opplevelsen. Det er sannsynligvis det som vil skje, for – Mesteren bryr seg ikke. Mesteren kan bare sitte der på hendene sine og gjøre ingenting og bare observere alt dette – men mennesket vil sannsynligvis ønske å gå inn i sin nye lidenskap og nye opplevelser. Og poenget mitt her, er ikke hva dere tror. Dere *kan* ha tro, men til syvende og sist handler det om hva dere tillater.

Tillate

Så hva er Tillate? Hva er Tillate? Jeg mener, det høres så enkelt ut; «Jeg tillater», men jeg kjenner likevel mange Shaumbra som gjør det til en tro (publikum sier «Ååh» og «mm»), et aspekt, «jeg må Tillate. Jeg tror på Tillate.» Det er på ingen måte noen tro. Tillate er bare det. Tillater er å si; «Jeg vil roe meg litt, og åpne for potensialene» - det er *OG* – «de som jeg kanskje ikke ser akkurat nå», for dere kommer til å bli bevisst på veldig mange flere potensialer. Og med Tillate, få noen av disse monolittene av gammel tro ut av veien, med dragens hjelp.

Tillate er bare det. Det er å åpne deg selv opp for det som er der, men akkurat nå ikke i bevisstheten. Tillate sier; «Jeg skal komme meg ut av veien» slik at Jeg Er, Mesteren, det *sanne* uttrykket av et menneske, et menneske som ikke er belemret med aspektene fra gammel tro, kan begynne å være bevisst på, forstå ting, og begynne å leke med energi.

Tillate er mennesket som ... jeg ser det av og til på denne måten. Mennesket som har truffet veggen, vet ikke hva som er det neste det skal gjøre, har slitt ut seg selv mentalt, prøver å finne ut av alle menneskelige løsninger, men de ser på det på en veldig tros-orientert måte, små, snevre måter. Og de har gått seg bort. De er fanget. De er på randen av fortvilelse, de har møtt veggen, og de trekker pusten dypt og sier; «Ah! Jeg bare tillater.» Dette åpner veien som FM akkurat nå hjelper dere alle til å åpne, til kommunikasjon mellom Mesteren, mennesket og Jeg Er. Det åpner veien til intuisjon og til selve visdommen som er der akkurat nå.

Det handler ikke om hva du tror. Det utgjør ingen forskjell, og jeg vil si at det er en god måned for å si at dere kan gi slipp på all tro. Det er skremmende som bare det, for mennesker liker tro. Det er skremmende som bare det å si; «Jeg skal gi fra meg alt det jeg har trodd», for det er kompasset deres, det er veilednings-systemet akkurat nå som holder dere – dere tror at det holder dere – intakt. Men det holder dere faktisk på en måte nede. For en strålende måned for å la dragen gå inn i all denne troen, for det er en masse gamle som bare ... og de kan bare forsvinne når dere erkjenner; «Egh! Jeg liker ikke det der. Jeg velger ikke det der. Jeg skal gå inn i mennesket, mesterlig realiserte opplevelser i livet mitt ved et punkt. Jeg trenger ikke den gamle dritten.»

Tillate er uten forutbestemmelse. Du sier ikke; «Slik vil det bli.» Tillate sier; «Som menneske har jeg ikke peiling på hvordan historien ender, men jeg er villig til å være den som opplever det. Jeg tillater en større bevissthet og visdom i historien. Jeg tillater alle potensialene. Jeg tillater meg å forløse de gamle konseptene om at en må jobbe hardt for å komme seg frem, eller at opplysthet bare kommer på slutten av det menneskelige livet, eller at en må være spirituelt studert for å få opplysthet. Jeg forløser de aspektene. Jeg bringer dem nå til vise fasetter i livet mitt, og jeg tillater.»

Tillate burde ikke være en tro. Det er *ikke* en tro. Tillate er bare det – åpne opp for deg selv. Ikke for resten av verden. Det er ikke å tillate folk å trække på deg eller stjele fra deg eller noe slikt. Det er mellom deg, deg selv, Mesteren og Jeg Er, «Jeg tillater alt det Jeg Er.» Det er det hele. Da forandrer plutselig disse monolittene seg, og de er ikke lenger disse store, kalde stein tingene som dere har en tendens til å bli sittende fast i, men plutselig er de faktisk tilbake til energi som er fullstendig i tjeneste for deg. Ren energi, eller det kan være energien av penger. Det kan være energien av andre folk, hva som helst, det spiller egentlig ingen rolle. Men plutselig blir de forvandlet ut av tro-status, og inn i Tillate, inn i fasetter som faktisk er vakre deler av deg.

Så la oss trekke pusten dypt på det, del en. Det handler ikke om hva du tror. Jeg tror ikke vi har hørt en slik fin uttalelse på lenge fra Kuthumi. Det handler ikke om hva du tror. Heh! Det har ingenting med det å gjøre. Troen deres er på en måte en skam. Det er morsomt når en er barn eller når en er spirituelt umoden. Men når en modnes forstår en plutselig; «Denne troen holder meg egentlig tilbake,» Det handler ikke om hva du tror. Det handler ikke om at du tror at du vil få et godt liv og tror at du vil bli opplyst eller noen slikt, eller tror at det er ting som hindrer deg i dette. Det handler om hva du tillater.

La oss trekke pusten dypt på det, og bruke denne stunden til å tillate. I tillate er det ingen tvang av noe slag. Du gjentar ikke et mantra. Det er ingen affirmasjon. Det er simpelthen; «Jeg åpner for alt det Jeg Er. Og jeg, som mennesket, trenger ikke å ta alt ansvaret og ta alle byrdene og all frykten lenger. Jeg tillater *alt* det Jeg Er.»

Så denne måneden er en strålende tid for aspekt-aktiviteter. Noen av dere får det allerede i drømmene deres (Adamus humrer), og tros-aktiviteter. Husk, aspektene gjemmer seg bak tro.

Del 2

Del to. La oss puste dypt. Del to.

Del to, litt annerledes, men de knytter seg på en måte sammen. Vi trenger noe å skrive på, hva det nå enn er dere bruker nå for tiden her. Hvis du har dette elektroniske som aldri fungerer, eller hvis ikke (latter) ender vi opp med å ta inn tavla. Bevis at jeg tar feil. Bevis at jeg tar feil (en kvinne sier «det er en tro»).

ADAMUS: Jeg bare – ja, ja. Jada. (Adamus humrer). Nei, FM har lovet meg å ikke blande seg inn mer. Ja.

MARY: Så er det en tro?

ADAMUS: At han ikke vil blande seg inn?

MARY: Nei, at utstyret ikke fungerer?

ADAMUS: Det er en observasjon (mer latter). Og ved å observere det og så tro det, blir det sant, for energiene støtter det. Så skal vi utfordre troen vår? (Noen sier «ja»). Ok. Teknologi fungerer (publikum sier «Åhhh! Når skjermen kommer på»). Jada, men det er egentlig ingen som tror det.

Dere har alle tvil om det. Det er liksom; «Jada, men så krasjet computeren min» eller; «Jada, men så fikk jeg ...» - hva er det dere kaller det – «... et virus», eller «Så fikk jeg ...» Hva er dette andre når noen tar alt, identiteten fra dere? (Noen sier «hacking»). Å, du Mester! Ha! Ha! (Noen roper «ha, ha!»). Så, en latter. En latter (litt humring). Det var den nest beste vitsen min i dag.

Så Linda, det skal være fem felter. Jeg må forresten si at vi hadde en øving på dette. Vi trengte å øve på dette. Dere var ikke der. Vi øvde på dette på Threshold nylig, og vi gikk gjennom dette, for jeg ville at energiene skulle være veldig inntunet når vi gjorde det her, dere vet, noen ganger er det liksom – Cauldre sier – rotete. Det er på en måte merkelig. Så vi øvde på dette på Threshold nylig. Jeg fortalte dem at jeg ville ta med alt til Shaumbra. De prøvde å betale meg for å ikke gjøre det, men jeg er ikke så lett å bestikke.

Så Linda, vi skal ha fem poster nedover. Du husker at du har gjort dette før. På toppen av lista, i det øverste feltet, toppen av de fem feltene, bare skriv ordet «Engel.»

~ **Engel**

Engel. Så hvis dere husker det, og det gjør dere på en måte, begynte dere for lenge, lenge siden – for lenge, lenge siden – som en «engel», på en måte et luftig ord for et ikke-fysisk vesen. Dere hadde ingen form. Dere hadde ikke lys. Dere var ute på en reise, en oppdagelse; «Hvem er jeg?» En opplevelse som senere ble til en menneskelig opplevelse, men dere var der ute bare for å oppdage, bare for å leke. Det var ingen regler. Det var ingen tro. Det var ingenting av dette. Dere var rene, utstrålende vesener uten form. Men dere hadde noe som dere ikke har nå. Dere hadde et navn. Dere hadde et navn.

Vel, ikke som Bob eller Jane eller noe slikt, men en kan si at det var en resonans, et energinavn dere hadde. Fra det øyeblikk dere dro ut, kalte dere dere selv for dette, av et par grunner - slik at dere aldri kunne bli fortapt. Dere ville finne veien hjem gjennom navnet deres.

Vel – mennesker blir lineære – navnet forandres. Resonansen, frekvensen, vibrasjonen, lyden av navnet forandrer seg, men det er fremdeles navnet. Så ikke gå ut og begynne å komme med alle disse New age navnene og si «Dette er navnet mitt». Det forandrer seg. Det kan egentlig ikke sies, men det er – noen ville kalle det et sjeleavtrykk. Det er der, og det er deg. Dere begynte med ingenting annet enn et navn, deg selv. Det navnet ga deg også en identitet blant andre sjelevesener underveis, som heller ikke hadde noen form, som heller ikke hadde noen historie, og det ga meg en måte for å kjenne og indentifisere meg med deg. Så du hadde et navn som englevesen.

Et eller annet sted underveis, med all dynamikken i skapelsen, vakre dynamikker, kom energien på en måte til en stillstand. Dere kan lese eller se mer om dette i Tobias' *Journey of the Angels*, (englenes reise), og det er en metafor, men det er på en måte sant. Det var – jeg antar at jeg kan si det litt annerledes – det var et stort problem når det gjaldt bevissthet og energi. Dere var vesener som hadde navn, men ingen form, uten noen virkelig tilpasning til energi. Dere var barn av bevissthet, men egentlig ikke inntunet på dette som kommer frem fra Jeg Er, det kalles for energi. Det kommer fra bevissthet. «Hva skal jeg gjøre med dette?» Tobias forteller historien om

at all energi og skapelse på en måte kom til en stillstand. Jeg sier det litt annerledes. Jeg sier at det mer var et spørsmål om *hva* en skulle gjøre med den. Det var ikke slik at dette store, dårlige skjedde, og alt ble til sirup. Det var som; «Jeg vet ikke en gang hva jeg skal gjøre med sirupen. Hva gjør jeg? Hva er forholdet mitt til energi?»

~ Jorden

Så dette storartede stedet Jorden ble skapt gjennom Arkens Orden – det neste er «Jorden» (til Linda) – gjennom Arkens Orden. Jeg vil si at dette er den største opplevelsen/eksperimentet i hele skapelsen, for det er så begrenset. Det har så mye tyngdekraft. Det er veldig sensuelt, men likevel veldig vanskelig og utfordrende. Det er en tro som en må bli fortaapt i. Selve Jorden er bare en tro. Jeg snakker ikke om den fysiske planeten, jeg snakker om opplevelsen her, det er bare en tro. Og det er derfor jeg sier at det ikke handler om hva du tror, men det handler om hva du tillater.

Noen vil for øvrig si at «Jorden er flat. Det var en tro, og nå kjenner vi sannheten. Jorden er rund.» Å nei mine kjære venner (noen ler). Det er en tro. Nei, den er faktisk ikke rund (noen sier «den er flat»). Det blir oppfattet som ... (latter). Den blir *oppfattet* som å være rund, og så vil vitenskapen validere dette og gjøre sine målinger og si at den er rund, og så blir den rund, og merkelig nok så faller ikke folk i Australia av. Utrolig. Men faktisk så er den egentlig ikke rund. Det er bare en tro. Men vitenskapen sier likevel; «Nei! Nei! Den er rund. Den må være rund. Vi har målt det.»

Faktisk så er det mer en analogi at Jorden er som en snor. Hvis en skal si noe, så er den som en streng. Dere vet, den er egentlig ikke en rund ball, men kom igjen og anta, tro at den er det, og så blir den det. Men en av disse dagene kommer dere til å forstå at den er en snor. Den er veldig fleksibel. Jeg snakker om den fysiske planeten Jorden. Den er veldig fleksibel. Noen ganger bare henger den og dingler, noen ganger flyter den. Noen ganger pakker den seg inn i knuter. Noen ganger vil den skape illusjonen om å være rund, og andre ganger flat. Jorden er egentlig som en snor, så, ja. Nå kommer dere alle til å bekymre dere om det i kveld (litt latter). Og det var der de fikk Snor Teorien(?) fra (mer latter).

Så dere kom til Jorden. Dere kom til Jorden, og for en opplevelse. Dere kom til Jorden, og så glemte dere virkelig, for det var på en måte – jeg vil ikke si at det var et knep, og det var ikke bare en utfordring, men det var på en måte det som ville skje. Det var en viten om at dere ville komme hit og på en måte glemme, og glemme navnet deres. Det var det vanskeligste. Så glemsel, eller bare ordet «glemme», så vi ikke slipper opp for plass på snoren.

~ Glemme

Så dere kom hit, og dere glemte. Dere glemte hvem dere var. Dere glemte navnet deres. Og navn, jeg mener resonansen deres. Det er ikke noe menneskelig ord for det. Det er lyset ditt, vibrasjonen din, den det du er. Dere glemte. Og i denne glemselen begynte dere å vandre rundt, og dere begynte å skape tro, for her var dere; «Jeg har glemt hvem jeg er, og hvorfor jeg er her,» og plutselig er dere i denne fysiske kroppen, og det er liksom, vel, så begynner dere å vandre. Dere må finne svarene et eller annet sted. Og så vandrer dere fra liv til liv til liv og prøver å huske, men glemmer hva dere prøver å huske.

Og da dere gjorde det, så begynte dere å skape tro der ute; «Jeg må tro på dette, for hvis ikke har jeg ingenting. Jeg må tro at folk er gode, at folk er slemme, at Jorden er rund, at hester kan løpe over ...» Hester, det viser hvor lenge jeg har vært borte (latter). «Biler kjører over en.» Ikke stikk fingeren inn i ...» (noen sier «støpselet») «Støpselet.» Jada. Jeg skulle til å si en annen persons øre, men støpsel er også bra (litt latter). Dere utvikler all denne troen i vandringen deres for at det skal hjelpe dere til å få navnet deres tilbake, men det gjør det ikke. Nå har dere all denne troen som er strødd utover virkelighetslandet deres og hindrer den naturlige flyten av Tillate. Nå har dere alle disse aspektene. Vel, det interessante ved tro, er at det ble til en sans. Det var det ikke. Menneskene gjorde det faktisk til en sans. Dere gjorde en tro til en måte for å oppfatte virkelighet, og så trodde dere det. Så dere glemte, og så var det neste som skjedde på kartet vårt her, det neste Linda, er det jeg kaller for «fall fra ynde.»

~ **Fall fra Ynde**

Da dere glemte hvem dere var, hvorfor dere var her, hva dere gjorde, var alt dette en måte for å oppleve, dere falt fra ynde. Og for meg, vel, dere vet, når jeg gir definisjonen på ynde – er det noen som husker hva jeg sier? Ynde er, ynde er ... naboen ved siden av dere. Nei, det teller ikke (noen sier «evnen til å ta imot»). Tillate energi å tjene deres. Ja. Det samme, evnen til å ta imot. Tillate energi. Dere glemte hele grunnen til at dere i utgangspunktet kom hit – «La oss finne ut av disse energigreiene, hva som er forholdet mellom bevissthet og energi». Hva er det en kan gjøre med energi?

Energi er den største gaven som Jeg Er noensinne kan forestille seg, men så glemte dere. Dere falt fra ynde. Ikke ynde fra gud, ikke ynde fra meg eller noen andre, fra det at energi tjener dere. Dere ble slaver av den. «Jeg må jobbe hardt», så dere utviklet den troen. «Jeg må jobbe hardt, for energien som er der ute, jeg må få tak i den på ene eller annen måte.» Så dere falt fra ynde, tillot ikke lenger en veldig naturlig prosess med å la energi tjene dere. Det er en veldig naturlig prosess. Dere trenger ikke å ha høy IQ eller noe slikt. Alle kan gjøre det, tillate energi. Men når en har en tro som sier; «Det er ikke slik», og at dere må jobbe hardt for det, eller at energi er flyktig, eller «Jeg har prøvd det før, og jeg har alltid falt ned». Vel, jada, dere prøvde det med en masse tro og en masse aspekter i funksjon, og glemte hvem dere var.

Prøv det nå uten alt det der, uten alt søppelet. Prøv å la energi tjene dere. Ikke gå til fortiden og relater til det som skjedde før, for det var før, og til og med det er foranderlig. Men dere falt fra ... (en telefon høres, publikum sier «Åhhh!»). Den ringte ikke. Det var bare en melding. Åh! Snakk om å falle fra ynde med Adamus (litt latter).

Så dere falt fra ynde, og sluttet å la energi tjene dere. Så begynte det å skje noe på et veldig kjerne-nivå. Dere har kanskje ikke artikulert dette eller tenkt på det; «Men jeg kom hit for å lære om energi og bevissthet, for å leke på den storartede livets lekeplass, og til og med skape litt tro for å leke rundt med, og jeg ble sittende fast i dette, og energi tjener meg ikke. Åh, jeg vet hva problemet er, det er at jeg finner på alt dette. Jeg finner på alt, for jeg prøver bare å komme meg gjennom det menneskelige livet som kan være ganske så kjedelig, og jeg må skape disse, dere vet, New age filosofiske tingene.» Bare *hold opp!* (Litt latter). Jeg mener, det er det som skjer. Jeg ser at det skjer, og jeg føler at det skjer.

Så dere begynner å gå inn i denne hengemyra i sinnet, og, nei, faktum er at dere bare falt fra ynde. Dere sluttet å la energi tjene dere. Dere kan forandre det i løpet av et øyeblikk, som det – (knips). Og kommer tilbake til navnet deres, komme tilbake til hvorfor dere i utgangspunktet kom hit – den store oppdagelsen av energi og hvordan den tjener deg og hvordan den kan være lekeplass.

Men så, dette er mindre komponenter sammenlignet med den neste. Så skjedde det mest forstyrrende og vanskelige, det mest forstyrrende av alt. Dere mistet verdigheten deres, Dere mistet den forbannede verdigheten – «Tap av verdighet» (Til Linda) – i alt dette, og det er det tristeste av alt å miste.

Tap av verdighet

En kan si at verdighet er selvrespekt, selv-bevissthet, egenkjærlighet, og dere mistet verdigheten underveis. Vel, det må vi forandre. Vi skal få verdigheten tilbake, men ... og så falt dere inn i menneskelig tro som faktisk mangedoblet dette, eller forsterket det, de tingene som er uverdige.

Vel, jeg må innrømme, jeg ba Cauldre om å kle seg litt opp i dag for å ha litt verdighet, for å representere det å bringe tilbake verdigheten i livene deres. Det betyr ikke at dere må kle dere opp, men det skade ikke å av og til ha litt verdighet over dere. Det menneskelige egoet var i filler, ingen verdighet, og dere prøver å holde det sammen? Jeg så hvor hardt dere prøvde å holde det sammen – lime det sammen, stifte det, hva som enn krevdes for å holde det sammen – og det ville bare ikke fungere.

Å være menneske er etter min mening relativt uverdig. Det kan være verdig, men det er det ikke. Det er en masse ting som bare tar bort verdigheten til en person. Det kommer fra de åpenbare, praktiske tingene – sitte på et fly på økonomiklassen, spesielt (litt latter), og jeg er virkelig seriøs. Dere vet, sitte på et fly, det misbruket dere tar imot, mangelen på verdighet i det menneskelige livet, og jeg vet ikke hvorfor dere finner dere i det. Hvorfor dere rettfærdiggjør å sitte på økonomi, det vet jeg ikke.

Ja, vi skal til et sted der dere ikke trenger å fly på et fly, og hvis dere gjør det vil dere sitte på første klasse eller ha deres eget fly. Men så uverdig det er å sitte sammenpresset på et lite rom som dere betaler mye penger for, bli behandlet dårlig mens dere befinner dere i dette rommet. Det er uverdig. Og jeg har lenge sagt til Shaumbra at hvis du skal fly, eller uansett hva du gjør, så gjør det riktig. Gjør det riktig. Og jeg får en masse tilbakemeldinger fra Shaumbra på det. Det er liksom; «Å, du forstår ikke.» Jo, jeg forstår fullt og helt.

Dere vil sitte bak. Dere liker opplevelsen. Dere liker å være et uverdig vesen på denne planeten. Dere vil fortsette i dette trossystemet, i denne gamle leken, sett i gang. Kom igjen. Og på toppen av det, følg med på hvordan all energien din kommer sammen, og du kommer til å forsinke det forbannede flyet for alle. Dere kommer til å sitte på asfalten eller ha problemer med utstyret på grunn av troen deres og mangelen på verdighet overfor dere selv.

Verdighet er som et lys. Det er som et lys.

Vel, jeg snakker om din verdighet, men bare det å være menneske er uverdig. Dere har denne menneskelige kroppen. Den gjør uverdige ting (litt latter og samtykker). Den gjør det. Det er veldig uverdig, og det er til tider pinlig. Dere går inn i en heis. Dere drar opp til 62 etasje med heisen, og plutselig kommer lunsjen ned. Jeg mener, du lager denne lyden, og det blir denne odøren i heisen (latter), og hvis du er Linda, peker du på Cauldre; «Ughh!» (Mer latter). De fleste av dere ville ikke gjøre det.

LINDA: Duhh! Hallo! Hold det enkelt!

ADAMUS: De fleste av dere ville ikke gjøre det, men det er mangel på verdighet. Å måtte spise er et tap av verdighet, Å måtte betale skatt. Vel, jeg vet at vi vil komme inn på alle slags ting i dette, men måtte betale skatt. Vel, en ting er å faktisk tilby det, si; «Du vet, jeg er medlem av samfunnet. Jeg må gi det jeg føler er passende.» Men å måtte betale skatt og så la dem ta alt fra dere hvis dere ikke gjør det, det er mangel på verdighet. Å måtte gå til en jobb i en liten boks og ha tittelen mellomleder, er noe av den verste mangelen på verdighet som det på noen måte kan være.

Det er så mange ting i det menneskelig livet som er ... trafikk ... Vel, dere sier; «Men det er bare slik det er på planeten,» så la oss forandre det. La oss bringe tilbake verdighet til menneskeligheten, for akkurat nå er det ikke så mye av det. Hvordan kan det være det når det er pushing og dytting, når det er en masse kriminalitet, når ting bryter sammen, når dere ikke har energi til å komme dere ut av senga om morgenen, når dere ser dere i speilet og sier; «Ugh! Ugh! Hva er det som skjer her?»

Aldring – mangel på verdighet. Å dø på denne planeten – ingen verdighet i det hele tatt over dødsprosessen. Fødsel – *skikkelig* mangel på verdighet. Jeg mener, se på hva som skjer der (noen humrer). Jeg mener, det er som om det må finnes en bedre måte, og hver og en av dere kom til planeten på den måten. Jeg mener, det er virkelig å på en måte mangle verdighet, og det finnes bedre måter å gjøre det på – Sam-måten, bare komme inn som en skallkropp.

Vi kan fortsette og fortsette med dette. Poenget mitt er at det er på tide å vende tilbake til verdighet, på tide å vende tilbake til verdighet som en person. Og tingen er at det er ingen, ingen som kan gi dette til deg bortsett fra deg selv. Jeg kan fortelle om det. Jeg kan fortelle dere hva som mangler i livene deres. Men det er bare du som kan gi verdighet tilbake til deg selv. Verdighet er egentlig en – det er på en måte en sans. Verdighet som en oppfattelse av deg selv, ikke som en tro, men verdighet vedrørende deg selv på denne planeten, selv om du akkurat nå er fastlåst i denne kroppen som egentlig ikke er din. Og dette forandrer seg fort, fort. Du kommer inn i din egen kropp – jeg liker ikke uttrykket «lyskropp». Du kommer inn i den Frie Energikroppen akkurat nå, og det er en verdig kropp, en *veldig* verdig kropp. Men dette andre fartøyet som tilhører forfedrene? Veldig uverdig. Bare måtte sove og føle seg trett etter at en har sovet – det er mangel på verdighet.

La oss puste godt og dypt på det.

Velge verdighet

Og jeg skal gjøre noe, vi skal så ha en merabh. Jeg vil be Linda om å dele ut notatkort til alle, hvis du velger det, og hvis du ser på online, kan du bare skrive det ned på et papirark. Og på slutten av merabhen – ikke akkurat nå, men på slutten av merabhen, for jeg vil at det skal være lidenskap og følelser i det – bare skriv noe enkelt, så enkelt som «Jeg velger verdighet» på det kortet. «Jeg velger verdighet», Du trenger faktisk ikke å kjenne noen dyp definisjon av det, men verdighet er din respekt for deg selv.

Dere er alle medlemmer, ledere av englefamilier. Dere var alle i de øvre gradene i englefamilier, men dere har vært så lenge her nede at dere har mistet verdigheten.

På slutten av merabhen, hvis du velger det, skriver du bare på dette kortet; «Jeg velger verdighet», eller «Jeg er i verdighet», hva det nå er som resonerer med deg når du er ferdig. Og så, etter at vi er ferdige med merabhen og når alt dette er gjort – inkludert, blir jeg fortalt av Cauldre og Jean, til og med etter takkevidoen, så bli værende gjennom den – så, hvis dere vil, dere som deltar her, kom og legg dem i denne bollen her fremme, og senere skal vi ta den ut og vi skal brenne dem. Vi skal sette fyr på dem, forvandle dem, ikke ødelegge dem, men forvandle den energien, plassere den i eteren slik at det er del av atmosfæren av deg, slik at det integreres med deg. Ikke brenne for å ødelegge det, men brenne for integrasjonens skyld, hvis du så velger. La oss sette på litt musikk og bringe dette inn i en merabh.

Tilbakevendelse av verdighet – Merabh

(Musikken begynner)

La oss puste godt og dypt her på den vakre samlingen vår sammen med dere alle.

Vi har snakket om mange ting i dag. Hele dette spørsmålet om, når dere blir værende her på planeten, vil dere ha denne lidenskapen, det jeg kaller for en midenskap. Det er på en måte som lidenskap-prosjektet deres, misjon i den beste betydningen av ordet. Og vi har snakket om tro, at det egentlig er en kombinasjon, det er, vel, aspekter som gjemmer seg bak dem, men tro er også en sans, en måte for å oppfatte virkelighet, og det er mange, mange, mange tro-er som der dere simpelthen ikke trenger nå.

Følg med på hva som skjer når dere gir slipp på tro, selv den at Jorden er rund. Det er den ikke. Jeg mener, vitenskapen sier at det er den, og det er OG. Javisst, ok. Men hvorfor ha det som den eneste observasjonen på planeten? Dere kommer til å lære at virkelighet er veldig smidig, og når dere gir slipp på nødvendig tro, når dere rydder på loftet og i garasjen i livene deres og dere gir slipp på tro, vil dere begynne å forstå hvordan tro egentlig har klaket til systemet og hindret dere i å bare tillate.

Og så kommer vi nå til denne delen, å tillate at verdighet kommer tilbake i livene deres. Men all den troen som dere har hatt, og ja, bedømmelser, alt det der, var det virkelig ikke noe rom for verdighet eller Jeg Er respekt. Jeg Er respekt og verdighet.

Vi kommer nå til dette stedet der vi tillater verdigheten tilbake i livene deres, tillater navnet å komme tilbake. Ikke lenger bare gjøre ting fordi dere trodde at dere måtte, ikke slåss dere vei til Realisering eller noe slikt. Bare tillate verdighet.

«Jeg har respekt for meg selv.»

Og dere vet hva som skjer når dere bare tillater noe? Vel, da kommer det til deg. Verdighet, selv om du er i menneskelig form og i menneskelige omstendigheter, selv om du ikke husker navnet ditt.

Verdighet som et englevesen. Verdighet som et bevisst vesen. Verdighet for deg selv.

Og jeg vil gjerne be dere om å føle dette. Når dere velger verdigheten tilbake, når dere tillater verdigheten tilbake i livene deres, så bare bruk litt tid som observatør, og sans hvordan dette forandrer energireaksjonen. Hvordan dette forandrer den måten energi reagerer på deg, på bevisstheten din.

Du kom hit til denne planeten for å lære om forholdet mellom energi og bevissthet. Åh, dere lærer. Dere lærer. Dere bruker bare en stund til å føle; Hva skjer med energien når du tillater verdigheten din?

(Pause)

La oss sanse det andre. La oss si at du har veldig lite verdighet. Sans nå hvordan energien forandrer seg.

(Pause)

Det er en umiddelbar respons når det gjelder energi og verdighet, en umiddelbar respons. Dere vet, noen ganger virker det som om det tar lang tid for at energien skal respondere, for at ting skal forandre seg, men jeg ber dere om å føle inn i dette en liten stund.

Først, i tilstanden av verdighet i deg selv, tillate at verdigheten din kommer tilbake.

(Pause)

Føl hvordan energien responderer.

(Lengre pause)

Dere vet, dere trenger faktisk ikke å jobbe med verdighet. Det er ikke noe du jobber med. Du tillater det. Det er det hele. Du tillater det. Hvorfor? Fordi verdighet er en naturlig tilstand. Det er unaturlig å ikke ha verdighet. Verdighet, som er respekt, kjærlighet, aksept av deg selv, det er en

naturlig tilstand, og det er derfor du ikke trenger å jobbe med det. Du bare tillater det tilbake. Du velger det.

Det er en helt annen reaksjon fra energi, et annerledes forhold til energi når du tillater verdigheten å komme tilbake.

Så la oss gå tilbake til den gamle måten, tapet av verdighet. Ikke føle seg komfortabel eller verdig i de menneskelige omstendigheten. Ikke verdig når det gjelder fortiden, og ikke en gang verdig i deres egne sinn når det gjelder dere selv. Føl nå hvordan energien responderer på det.

(Pause)

Fallet fra ynde, glemselen av hvem du var, ikke la energi tjene deg lenger. Jeg sier at en stor del av dette var fordi dere følte dere uverdige.

Og så troen, tro som dere pakket dere selv inn i, det bare forsterket det hele. Tro som faktisk i begynnelsen bare var interessante opplevelser, men som så ble til kalde, harde strukturer som kunne begrave dere, omslutte dere. Denne troen førte til mangel på verdighet, noe som bare ble forsterket igjen og igjen slik at energi ikke jobbet for dere, slik at dere falt fra ynde.

La oss stoppe dette her og nå når det gjelder Shaumbra. Det er så enkelt som å tillate eller velge verdighet. Den er i kjernen av vesenet ditt.

Det er flere ting som er naturlige kjernetilstander i vesenet. Vi skal komme inn på det i kommende samlinger, men det er visse ... en kan si identifiserbare komponenter i den naturlige tilstanden av væren. Verdighet er en av dem.

Og kjære oversettere, ikke stress over dette. Bare tillat deg selv å bli guidet når dere kommer opp med ordene for verdighet.

Åh, hvor lenge har det vært mangel på verdighet i livet ditt? Jeg burde si, hvor mange liv? Hvor mange, mange, mange liv uten verdighet?

(Pause)

La oss puste dypt sammen i denne måneden for aspekter, denne måneden for tro. Dere blir oppmerksomme på tro som dere bare kan le bort, bokstavelig talt. Dere bare ler det bort. I denne måneden med å vende tilbake til verdighet som vesen.

Ja, det er fremdeles konflikter når det gjelder å dra rundt på den gamle, menneskelige kroppen, og også sinnet. Men når du tillater verdighet, vil dette transformere seg ganske så fort.

Crimson Circle – Shoud 7 – Fremkomst Serien

Husk dette, denne verdigheten er en av de raskeste måtene for å skifte energi, en av de raskeste. Jeg mener, dere kan ikke tvinge det. Dere kan ikke tvinge verdighet. Det handler simpelthen om å tillate. Du kan ikke bare tro; «Jeg er verdig», og så bære det med deg som et mantra, en affirmasjon. Det handler om å tillate det, være et verdig vesen igjen.

Forstill deg for en forskjell det ville utgjøre, ikke bare når det gjelder energi, men i livet ditt, når det gjelder den måten du går på, når det gjelder hvordan du faktisk håndterer tro eller demonterer tro. Forstill deg for en dyp forskjell det utgjør når det gjelder hvordan du puster. Jada, noe som verdighet påvirker pusten din. Så det er tid for, hvis du velger det, er det tid for å – hvordan du enn skriver det ned, enten du sier; «Jeg velger verdigheten min. Jeg tillater at verdigheten min kommer tilbake» - med dine ord, hvis du klar for det, så sett i gang og skriv det ned.

(Pause)

Jeg vil gå så langt som til å si at dette er veldig viktig, enten du er klar over det nå eller ei.

Kan du forestille deg en Oppsteget Mester uten verdighet? Heh! Det er bare ikke mulig. Kan du forestille deg selv som en realiser Mester uten verdighet? Niks, niks.

La oss puste dypt og, hvis du velger det, la verdigheten komme tilbake i livet ditt. Jeg vet at det betyr mye forskjellig for mange folk, noen på et veldig praktisk nivå, noen mer esoterisk. Det spiller ingen rolle. Det er bare å slipp verdigheten tilbake i livet ditt.

La oss puste godt og dypt, og som jeg sa, etter at dere er ferdige med produksjonen deres i dag, så kom frem hit, slipp kortet ditt i bollen, og senere tar dere den utenfor i snøstormen (litt latter) og brenner den. Og når dere brenner disse, er det symbolsk å la den uttalelsen, dette valget ditt gå ut overalt – til lufta, til eteren, alle steder – og så tilbake til deg i livet ditt.

Med det mine kjære venner, åh, som vi beveger oss nå for tiden, og hvilke historier jeg må fortelle i Klubben for Oppstegne Mestere. Og når de spør meg hva jeg vil stemme på, hvilken vei det går når det gjelder dette temaet midenskap versus frihet, hva jeg vil stemme på, for de venter alle på at jeg skal kommet tilbake – jeg har et veldig klart svar til dem; Begge deler. Med det, husk at alt er vel i hele skapelsen.

Takk. Takk (applaus).

VIKTIG MEDDELELSE: Denne informasjonen er sannsynligvis ikke noe for deg med mindre du tar fullt og helt ansvar for ditt eget liv og dine egne skapelser.

***

Denne oversettelsen er utført av: Gunn Remø. Korrektur: Evy Finjord Heggelund

Tobias fra Crimson-rådet blir presentert av Geoffrey Hoppe, også kjent som "Cauldre", Golden, Colorado, USA. Historien om Tobias, som stammer fra "Tobits bok" i Bibelen (finnes i eldre utgaver av bibelen), er gjengitt på Crimson Circle's engelskspråklige internettside: www.crimsoncircle.com. Tobias-materialet har vært tilgjengelig uten kostnader for lysarbeidere og Shaumbra verden rundt siden august 1999 på det tidspunktet da Tobias sa at menneskeheten beveget seg forbi potensialet av destruksjon og inn i Den Nye Energien.

Crimson Circle er et verdensomspennende nettverk av menneskelige engler som er blant de første til å gå over i Den Nye Energien. Når de opplever gledene og utfordringene som tilstanden av oppstigning medfører, hjelper de andre mennesker på deres reise gjennom hvor Tobias tar et steg til siden og energien til menneskene blir kanalisert direkte av Geoffrey Hoppe.

Samlingene i Crimson Circle er åpen for alle, men forhåndspåmelding foretrekkes. Det kreves ikke noe medlemskap og det er ingen avgifter som må betales. Crimson Circle mottar sine midler gjennom fri kjærlighet og gaver fra Shaumbra verden rundt. Hensikten med Crimson Circle, er å tjene som menneskelige veiledere og lærere for de som går stien til indre åndelig oppvåkning. Dette er ikke et evangelistisk oppdrag. Det indre lyset vil snarere hjelpe folk til å finne din kjærlige aksept, forståelse og omsorg. I det øyeblikket, da det unike og verdifulle mennesket som er i ferd med å ta fatt på reisen over "Broen av Sverd" kommer til deg, vil du vite hva du skal gjøre.

Hvis du leser dette og føler en anelse av sannhet og forbindelse, er du uten tvil Shaumbra. Du er en lærer og en menneskelig guide. Tillat frøet av guddommelighet å blomstre inne i deg i dette øyeblikket og for all fremtid. Du er aldri alene, for det er familie rundt om i hele verden og engler i rikene omkring deg.

Denne teksten kan fritt distribueres på en ikke-kommersiellbasis og skal være gratis. Vennligst ta med informasjonen i sin helhet, også disse fotnotene. All annen bruk må godkjennes skriftlig av Geoffrey Hoppe, Golden, Colorado.

© Copyright 2007 Geoffrey Hoppe, Golden, CO 80403. Med enerett (Alle rettigheter forbeholdes). Besøk gjerne vår norske internettside www.crimsoncircle.com/no for ytterligere informasjon.